

melse og flertalsstyre baseret på almindelig valgret. Somalias repræsentant uddybede i et efterfølgende indlæg indholdet af det fremlagte resolutionsforslag. Blandt andet udtalte han i relation til paragrafferne, der henviser til, at Sydafrika har intensiveret sin apartheidpolitik, at det var af væsentlig betydning, at den sydafrikanske regering blev forhindret i sine ondsindede handlinger, og at gennemførelsen af kolonideklarationen måtte sikres i Sydafrika.

Samme dag forelagde Malaysia på Brasiliens, Congos (Kinshasa), Danmarks, Indiens, Jugoslaviens, Tunesiens, Etiopiens og egne vegne et resolutionsforslag om FNs Trustfond for Sydafrika. Hovedformålet med resolutionen var at foretage en mere nøjagtig afgrænsning af den personkreds, som skal være berettiget til at modtage ydelser af fondets midler. Endvidere rettes i resolutionsforslaget en indtrængende appel til alle stater om at yde bidrag til fondet. Ambassadør Borch støttede i et indlæg fremlæggelsen af resolutionsforslaget, idet han særligt henledte opmærksomheden på paragraffen, der opfordrer til indbetaling af frivillige bidrag; det udtaltes fra dansk side, at selv om paragraffen talte om substantielle bidrag, var det dog vigtigt, at også mindre bidrag indkom, idet dette ville være et bevis på, at de, der led under Sydafrikas apartheidpolitik, kunne regne med hele verdens støtte og solidaritet. Det var utilfredsstillende, at fondets virke alene skulle hvile på bidrag fra et lille mindretal af medlemskredsen.

III. Afstemningerne.

Resolutionsforslagene blev bragt til afstemning i det særlige politiske udvalg den 15. november 1968. Forinden afstemningen om hovedresolutionsforslaget havde Ecuador foreslået tilføjelsen af en ny sidste præambuler paragraf og Bulgarien visse redaktionelle ændringer i den operative paragraf, der henstiller, at de sydafrikanske frihedskæmpere behandles som krigsfanger i henhold til Genève-konventionen af 1949.

Imod al sædvane forhindrede den afroasiatiske gruppe, at der afholdtes delafstemninger om enkeltparagraffer. Som følge af denne holdning fremsatte USAs repræsentant et ændringsforslag, der gik ud

på udeladelse af de to operative paragraffer, der henleder Sikkerhedsrådets opmærksomhed på den alvorlige situation, henholdsvis fordømmer Sydafrikas større handelspartnere for deres samarbejde med Sydafrika (operative paragraffer 4 og 5). Endvidere fremsatte Mexico forslag om delafstemning på to enkeltparagraffer (paragraf 7 og 8 c). Mexicos forslag faldt med stemmetallene 29 for (herunder de vestlige lande samt en række latinamerikanske lande), 68 imod (afroasiatiske, kommunistiske samt få latinamerikanske lande), medens 8 afstod. De nordiske lande stemte for ud fra den betragtning, at anmodninger om delafstemninger principielt bør imødekommes. Mexicos ambassadør meddelte øjeblikkeligt, at hans land som protest mod denne afgørelse ikke ville deltage i afstemningen. USAs forslag om udeladelse af operative paragraf 4 faldt med stemmetallene 9 for (Australien, Belgien, Grækenland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, New Zealand, Storbritannien og USA), 80 imod (herunder Danmark, Finland og Sverige), medens 21 afstod (herunder Island og Norge, Canada, Japan, Libanon samt en række latinamerikanske lande). Forslaget om fjernelse af paragraf 5 faldt med 9 stemmer for (de samme som ovenfor), 77 imod, medens 21 afstod (herunder de fem nordiske lande, Frankrig, Canada, Østrig samt en række latinamerikanske lande).

Hele resolutionsforslaget vedtoges med 95 stemmer for (herunder de fem nordiske lande), 1 imod (Portugal), medens 15 afstod (Australien, Belgien, Canada, Colombia, Cuba, Frankrig, Italien, Japan, Luxembourg, Malawi, Nederlandene, New Zealand, Storbritannien, USA og Østrig). Den danske delegation afgav i forbindelse med afstemningen en stemmeforklaring, der dels præciserede, hvorledes Danmark fortolker en række af de enkelteparagraffer, der støttes fra dansk side, dels nævnte en række bestemmelser, som Danmark i tilfælde af delafstemninger ville have afstået på.

Resolutionsforslaget vedrørende FNs Trustfond vedtoges af udvalget med 107 stemmer for og ingen imod.

Plenarforsamlingen vedtog den 2. december 1968 de af det særlige politiske udvalg vedtagne resolutioner vedrørende apartheidspørgsmålet. Hovedresolutionen (res. 2396)